உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௫] 1914௵ ஆகஸ்ட்௴, [பகுதி ௮.

சித்தாந்த ஞானத்திரயம்.

சஞ்சேபம்.

அகண்டவைபவ சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய இறைவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களில் பிரதிபாதிக்கப் பெற்ற ஞான மூன்று. அவைபதிஞானம்பசுஞானம் பாசஞானமாம். பதிஇறைவன், பசுஆன்மா, பாசம் மலம். ஆன்மாக்கள் கன்மபேதத்தால் பக்குவர் அபக்குவரென இருவகைப்படுவர். பக்குவர்கட்குப் பதிஞானம் சித்தியாம். அபக்குவர்கட்கு அவரவர்கள் கன்மதாரதம்மியமிருந்தவாறு பசுஞானமும் பாசஞானமும் சித்தியாம். தேகம், பிராணன், இந்திரியம், கரணம், புத்தி, குணமுதலிய சடப்பொருள்களாகிய பாசகாரியங்களைப் பொருளெனக் கொண்டவன் பாசஞானி. இப்பாச காரிய பந்தனைச் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடைய ஆன்மாவைப் பொருளெனக்கொண்டவன் பசுஞானி. பாசங்கட்கும் பசுக்கட்கும் வேறாகப் பொருளுண்டென்று கண்டவன் பதிஞானி, தேகமுதலிய பாச

காரியங்கள் அசேதன மாகலினாலும், இப்பாசங்களின் சம்பந்தமாய், ஆன்மாக்கள் கட்டுப்பட்டுழலும் தன்மையுடையராகலினாலும் இவற்றைப் பொருளெனக் கோடல் அஞ்ஞானமாம். பசுபாசங்களாகிய இருபகுதியும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், பகலோன், ஆன்மா என்னும் எட்டினு ளடங்கும். இவ்வெட்டினும் உள்ளும் புறம்பும் கலந்திருக்கும் பூரணன்பதி. இவ்வெட்டும் பதிக்குத் திருமேனியென வேதாகமங்கள் விளம்பும். சேதனனாகிய பசுவிற்கு அசேதனமாகிய தேகம் திருமேனியாதல் போலோவெனின், அற்றன்று. பசுமாயா காரியமாகிய தேகத்தைத் தானியக்கும் பிரயோசனங்கருதிக் கலந்திருப்பது. பதி பசுவையும் பாசத்தையும் கூட்டியியக்கும் பிரயோசனத்தைக் கருதிக்கலந்திருப்பது. ஆகவே பதிவியாபகமாம், பசுவும் பாசமும்தம்முள்வியாதியுற்று இவ்விரண்டும்அவ்வியாபகத்துள்வியாப்பியமாம். இப்பதி பசுபாசங்கள் மூன்றும் அநாதி நித்தியமாயுள்ள அஜன்ய பதார்த்தங்கள். அங்ஙனமாயினும் ஒன்றிலொன்று விஜாதிகங்கள். அம்மூன்றுள் பதி சத்து, பாசம் அசத்து, பசு சத்துடன் சேர்ந்தபோது சத்தாகவும், அசத்துடன் சேர்ந்தபோது அசத்தாகவும், உண்மையில் சத்துமாகாமல் அசத்துமாகாமல் சதசத்தாயுள்ளது. இனிப் பதியாகிய முதல்வன் ஞானக்கிரியா சொரூபனாய், பசுவைஞானக்கிரியைகளாலும், பாசத்தைக் கிரியையாலும் இயங்கப் பண்ணுவன். அங்ஙனம் பண்ணுங்கால் சுவப்பிரயோசனம் கருதாது பரப்பிரயோசனத்தையே தமதுள்ள மிசைந்தியற்றும். ஆணவகேவலத்தில் கிடந்த பசுக்களென்னும் எண்ணிறந்த உயிர்களையும் பதிஅவரவர் வினைக்கேற்ப மாயையைத் துணையாகச்சேர்த்து வெளிப்படுத்துவன். இதனால் பதி ஏகமும், பசு பலவும், பாச மூன்றுமென வெளிப்படும். பசுவையும் பாசத்தையும் சேர்க்கவும், பிரிக்கவும் வல்ல பதி, தானியக்கும்போது தமதுசத்தியால் அனந்த மூர்த்திகளாவன். பாசம் அனந்த ரூபமாய்ப்பதியால் காரியபாட்டைப்பெறும். பசு பல யோனிகளில் புக்குழலாநிற்கும். பதியினுடைய அனந்த வடிவங்கள் விபூதி யென்று வேதம் பேசும். பசுவின் அனந்த வடிவங்களை வினைப்போகமென்று சுருதி செப்பும். பாசத்தினுடைய காரியப்பாடுகளைச் சிருட்டி யென்று மறைகூறும். பதி நிர்மலமுடையராகலின், அவரினிடத்தில் சமல ரூபியாகிய பசுக்கட்கு உற்பத்தி கூறுதலடாது. பதியும் பசுவும் சித்தாயிருப்பினும் ஒன்று அறிவிக்

கும் சித்து, ஒன்று அறியும் சித்துமாக விருக்கு முண்மையால், அறி விக்கும் சித்தாகிய பதிபிடத்து அறியுஞ் சித்தாகிய பசுவினுங் குற் பத்தி யுரைத்தலடாது. பாசம் கேவலம் சடமாகையால் மேற்கூறி த்த உபய சித்துக்களில் இதற்கிடமில்லை. அசித்தாகிய பாசத்தின் காரியமெல்லாம் சித்தாமேலையாம். இடையேநின்ற பசு பாசத்தோடு சேர்ந்தவழி பந்தத்தையும், பாசத்தை நீங்கிப்பதியோடு சேர்ந்தவழி முத்தியையும் பெறும்.

மணவழகு.

சுருதிசூசனம்.

க

இருக்குவேத மந்திரம்;

"அந்தரிச்சந்தி தஞ்சநெருத்ரம்ப ரோமஹீஷயா
கிரக்ஷந்தி ஜிக்வ யாஸஸம்."

(இ-ள்) ஜநே-மனிதர்களுள், பரா-மேன்மை பொருந்தியவனை, ருத்ரம்-உருத்திரனை, மஹீஷயா-தியானத்தால், அந்தா-உளத்தில், அச்சந்தி-தியானிப்பவர்கள், ஜிக்வா-நாவினால், ஸஸம்-சுவைபொருந்திய சோற்றை, கிரக்ஷ-உட்கொள்வார்கள்.

ஆகார மருந்துவதற்குமுன் சிவபெருமானை வழிபட்டொழுக வேண்டுமென்பது கருத்து.

2

எஜுர்வேதம்-சு-ம்-கண்டம் உருத்திரசங்கிதை மந்திரம்.

"யோருத்ரோ அக்னௌயோ அப்ஸுயஔஷ பதீஷுயோருத்ரோ விச்வாபுவனாவி விவேசத ஸ்மைருத்ராய நமோ அஸ்து."

(இ-ள்) யா-எந்த, ருத்ரா-உருத்திரன், அக்னௌ-அக்கினியின் கண்ணுள்ளான், யோஅப்ஸு-நீரின்கண்ணுள்ளான், யஔஷதீஷு-அவு-தங்களிலுள்ளான், யோருத்ரோ விஸ்வாபுவநாவிவேச-உலகத்திலுள்ளபொருள் அனேகங்களில் பிரவேசித்துள்ளான், தஸ்மைருத்ராயநமோ அஸ்து-அவ்விதம் தொண்டர்களை ஆட்கொள்ள பலதிருமேனிகளைத் தாங்கி எங்குநிறைந் துநிற்கும் ருத்ரனுக்கு நமஸ்காரம்.

நீரெனவே கலசமுதலியவற்றிலும், ஔஷதி எனவே கொன்றை வில்வ முதலியவற்றிலும், விஸ்வமெனவே, லோகம், மண், கல், சூரியன், முதலியவற்றிலும் இறைவனிருப்பனென்பதாம்.

ப-ர்.

உ

சிவமயம்,

சிவனடியார்.

பேயன்ன புறச்சமய பிணக்குநூல் வழியனைத்தும் பிழையே யன்றி, வாயன்மை தெளிந்த சைவசித்தாந்த வழிதேடி யதீதவாழ் விற், போயன்மி யஞ்செழுத்துந் திருநீறுங் கண்டிகையும் பொருளாக் கொண்ட, நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்திறைஞ்சும் பெறும்பேறு நான் பெற்றேனல்

கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து சிறந்து முதிர்ந்து முறுகிவளர்ந்த சிவபத்தி நிறைந்தவராய், நிஷ்காமிய வழிபாடுடையராயுள்ள மெய்யன்பர்களே சிவனடியாரெனப்படுவர். எந்நிலையினிற்கும் எவ்வெவரானும் மகாஞானிகளெனப் புகழ்ந்து துதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களும் அவர்களேயாம். அவர்களது பெருமை, ' ஓர்புலவன் - பண்மலர் சாத்திப் பணிகொண்டவா பச்சைமால் சிவந்த-கண்மலர் சாத்தியுங் காண்பரிதான கழன்மலரே'' என்றும், ''எவ்விடத்தவருனை யெண்ணினர் நீயுமத்-தவ்விடத்துளே யெனற்கையம் வேறின்றே........ கருணையொடு-நிலையில் பொருளு நிலையியற்பொருளு-முலையாமாயினு ளங்கொளப்படுத்திப்-புல்லறிவகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ-யெம்மனோரையு மிடித்தவரை நிறுத்திச்-செம்மை செய்தருளத் திருவுருக்கொண்ட-நற்றவத்தொண்டர் கூட்டம்-பெற்றவர்க்குண்டோ பெறத்தகாதெனவே'' என்றும், ''மாமுகி றவழுமணிமதிற் கமலைப்பெம்மானருமைப் பெருமாளாயினு-மூனுண்வாழ்க்கைக் கானவர் குரிசில்-செஞ்சிலை சுமந்த கருமுகிலேய்ப்ப-வுண்டுமிழ்நீ ருவந்தனனாடியும்-விருப்படிகொண்ட மிச்சிலுண் மிசைந்துஞ்-செருப்படிக் கடிகள் செம்மாந்திருந்துந்-தொல்புகழ்விசையன் வில்லடிபொறுத்து-மருந்தமிழ் வழுதிபிரம்படிக்கு வந்து-நள்ளிருள் யாமத்து நாவலர் பெருமான்-றன்னாக்காதறணித் தற்கம்ம-பரவைவாய்தலிற் பதமலர்சேப்ப-வொருகாலல்ல விருகானடந்து-மெளியரினெளியராயின-ரளியர்போலு மன்பர்கட்டமக்கே'' என்றும் செந்திற்குமரன் றிருவருளைச் செவ்வியிற்பெற்ற ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகளும், ''செம்மலர்நோன்றாள் சேரலொட்டா-

வம்மலங்கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ-மாலறநேய மலர்ந்தவர்வேடமு-மா
லயந்தானு மரனெனத்தொழுமே" என்றும், "இனிச்சிவபத்தர்களோ
டிணங்குக வென்றது, அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராக
லான் என்றும் பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்டதேவரும்," "ஈசனுக்கன்
பில்லாரடியவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமற்
பில்லார்-பேசுவ தென்னறிவில்லாப் பிணங்களை நாமிணங்கிற் பிறப்பி
னிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிவிடுவர் விடுநீ-யாசையொடு மரனடியா
ரடியாரை யடைந்திட்டவர் கருமமுன் கருமமாகச் செய்து-கூசிமொ
ழிந்தருண்ஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தா
டித்திரியே" என்றும், "ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையில்லை நாடுவதொன்றில்லை—சீலமில்லை தவமில்லை
விரதமொடாச்சிரமச்செயலில்லை தியானமில்லை சித்தமலமில்லை-கோ
லமில்லை புலனில்லை கரணமில்லை குணமில்லை குறியில்லை குலமுமில்லை-
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர் குணமருவிப் பாடலினொடாடலிவை
பயின்றிடினும் பயில்வர்" என்றும், "சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப்புரிந்
தவர்களுலகிற் சருவசங்கநிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்களிவர்கள்-க்பா
கியத்தைப்பகர்வது வெளிப்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப்பரத்தை
யடைபராவுசிவ ரன்றே-வாக்குமுடிக வித்தரசாண்டவர்க ளரிவைய
ரோடனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர்-நோக்கியிது புரி
யாதோர் புறப்பற்றற்றுழலுநரைவர் பிறப்பினின் வினைகங்கிடாவே"
என்றும் சகலாகம பண்டிதராகிய அருணந்தி சிவாசாரியரும் அரு
ளிச்செய்த அருமைத்திருவாக்குக் களினாலும், "தில்லைவா ழந்தணர்
தமடியார்க்கு மடியேன்" எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருளிச்செய்த
திருத்தொண்டத் தொகையினாலும், தொண்டர் சீர்பரவு வாராகிய
சேக்கிழார் நாயனாருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தினாலும்
விரிவஞ்சிவிடுத்த "ஆய்வார் பசுபதி பாசத்தினுண்மையை யாய்ந்தறி
ந்து-காய்வார் பிரபஞ்சவாழ்க்கை யெல்லாங்கல்வி கேள்வியல்ல-வோய்
வார் சிவானந்தவாரியுள் ளேயொன்றிரண்டு மறத்-தோய் வார்கமலை
யுண்ஞானப் பிரகாசன்மெய்த் தொண்டர்களே" என்றற் றொடக்கத்
தனவாய வேனையபல்லாயிரம் பிரமாணங்களினாலும் நன்றுகச்சாதித்து
நிறுத்தப்படும். இவைமாத்திரமா? நமது முழுமுதற் கடவுளாகிய
சிவபெருமான் தாமேதம்மை "அடியார்க்கடியன் சிற்றம்பலவன்"
எனத்தமதருமைத் திருக்கரத்தினாலே எழுதியருள்வரேயானாற், புழு

த்தநாயினுங் கடையரேமாய், அடியார் தமதடியார் தமடியார்க்குமடி யால்லே பாயுள்ள நாமா அவ்வடியார் பெருமையை அளக்கவல்லேம்.

மகா ஞானிகளாகிய சமய குரவர்களும் சந்தான குரவர்களும், சேக்கிழார் நாயனாரால் பெரியபுராண வாயிலாற் றுதிக்கப் பெற்ற திருத்தொண்டர்களும், சேக்கிழார் நாயனாரும், பட்டணத்தடிகளும், குமரகுருபர சுவாமிகளும் பிறருமேற்கூறிய இலக்கணங்களெல்லாங் குறைவறவமைந்த சிவனடியார்களாம். சிவபெருமானைப்போலஇவர் களையுஞ் சித்தாந்த சைவர்களாகிய நாமெல்லாம் இன்றியமையாது வழிபட்டொழுகுங் கடப்பாடு பூண்டுள்ளேம். சிவபெருமானது திரு வுளக்கருத்து மஃதேயாம். அஃதன்றி, நமது சித்தாந்த சைவத்துக் குச் சிரத்தான மாயமைந்துள்ள சிவஞான போதத்துப் பன்னிரண் டாஞ் சூத்திரமும் தனைவலியுறுத்தி விதிக்குமேயாயின் அதற்குவேறு பிரமாணமும் வேண்டுமோ? பண்டைக்காலத்துள்ள ஞானிகளும் நூலா சிரியர்களும் இன்றுவரை அவ்விசேட வழிபாடாகிய ஆசாரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே வருகின்றனர். சித்தாந்த வழிபாடு முழு துக்கும் மறுதலையாவுள்ள மாயாவாதிகளும், அடியார் வழிபாட்டை இகழ்ந் தொதுக்கிவிட முயலாது கைக்கொண்டொழுகி வருவரேயா யின், அதனைநம்மவர் எத்துணை விசேடமாகக் கைக்கொண்டொழுகி வருதல் வேண்டுமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? தந்தையராவுள் ளார், தம்மைப்பொருட்படுத்தித் தமக்கொன்றுதவித் தம்மைவழிப ட்ர் தொழியினும் தமது புத்திரரைமதித் துபசரித்துபகரிப் போர்க் கெத்துணையோ கழிபேரு வகைபூத்து அவர்க்காவன செய்துமுடித்த லைத்கண்கூடாக நாங்கண்டிருக்கின்றேமன்றே அதுபோலச்சிவபெரு மானுந் தம்மை வழிபடாதொழியினும் தம்மடியார்களை வழிபட்டொ ழுகுவார்க்குத் தவறாது தமது திருவருளைச் சுரந்தருளுதலொருத லையேயாம். அவர்தமக்குமாறாகச் செய்யுங்குற்றத்தைச் சகித்தருள் வரேயெனினும், தமதன்பர்களுக்கு மாறாகச் செய்யுங் குற்றத்தைச் சகித்துக்கொள்ளவே மாட்டார். சூரியோஷ்ணத்தை ஒருவன் சகித் துக்கொண்டிருப்பினும், அவ்வுஷ்ண கிரணந்தோய்ந்த மணலிலே மிதி த்தலைச்சகிக்க வியலாதவாறு போலச் சிவாபராதத்துக்கு ஒருவாறு தப்பிக்கொள்ளினும் அடியாரபகாரத்துக்கு ஒருகாலத்தாவது தப்பிக் கொள்ள வியலாதேயாம்.

நமக்குக் கண்கண்ட தெய்வங்களாவுள்ளவர் சிவனடியாரேயாம். சகலவர்க்கத் தவராயுள்ள நம்மவர்வசிக்கும் இவ்வசுத்த தத்துவ புவனத்துச் சிவபெருமான் தாமதிட்டிக்குஞ் சுத்தமாயா சொரூபத்தோடு நேரேவெளிப்படவே மாட்டார். அது நோக்கியன்றோ சிவபெருமான் நம்மீது முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் திறத்தால் தாங்கொண்ட மூவகைத் தடத்த வடிவங்களை விக்கிரகவாயிலாக வழிபட்டுய்ந் தீடேறுமாறு திருக்கோயில் வழிபாட்டை ஈண்டு விதித்தருளினர். அங்ஙனமாயினும், கண்ட பொருளிலன்றிக் காணாதபொருளிலே கருத்திறங்கல் அரிதென வுணர்ந்தன்றே, தாம் இடையறாது அத்துவிதமாகக் கலந்து வீற்றிருக்கு மடியார்களைத் தம்மைப்போலப் பாவித்துத் தியானித்து வழிபட்டொழுகுமாறு விதித்தருளினர். சிவனடியார்களைச் சிவபெருமானாகப் பாவித்து வழிபடல் வேண்டுமென்பது, "கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி" என்றற்றொடக்கத்து மேலோர் திருவாக்குக்களினாலேநன்கு துணியப்படும். அடியார்பெருமைகளை எளிதே விளக்கவல்லது பெரியபுராணமேயாம். அங்ஙனமேயாயின் ஆண்டுப்பேசப்படும் அடியார்கள் சிலரிடத்தே, ஈண்டெடுத்துவிளக்கிய இலக்கணங்கட்கு மறுதலையான குற்றங்களுமன்றோ காணப்படுகின்றனவெ யெனின், அவைநஞ் சித்தாந்த நூற்கருத்தொடு முரணுறா வென்பதையும் ஒருவாறு மிகச்சுருக்கி விளக்கிக் காட்டுவாம்.

சிவதருமம், மெல்வினை யெனவும் உலகத்தவராலே செயற்கரிய வல்வினையெனவு மிருவகைப்படும். அவற்றுள், மெல்வினையாவது, சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகட் கமைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டொழுகுதலாம். வல்வினை யாவது, முற்சனனங்களிலே செய்த மெல்வினைகாரணமாக முறுகிவளர்ந்த பத்தி மேலீட்டினாலே விதிவிலக்குக்களை நாடாது தமது செயலெனப்படும், பசுஞானபாசஞானங்களை யொழித்துப் பதிஞானமொன்றனையே கண்ணாகக்கொண்டு அதன் வழியே ஒழுகுதலாம். மெல்வினை, வல்வினையென்னுமிரண்டும், முறையே விதிமார்க்கம் பத்திமார்க்க மெனவுங் கூறப்படும். இவ்விருவகை வழிகளும் சிவபெருமானது திருவடிகளையடைதற்கு வாயில்களாம். இவ்விருவகை வழிகளையும் வாயில்களாகக் கொண்டொழுகி முத்திபெற மெய்யடியார் சரித்திரத்தை விளக்குதற் கெழுந்தநூலே பெரிய புராணமாம்.

மெல்வினையாகிய விதிமார்க்கத்தை அனுசரித்தொழுகிய மெய்யடியார்கள தொழுக்கத்தின் மீதா சங்கிப்பாரொருவரு மீண்டிலரேயாம். ஏனையவல்வினையாகிய பத்திமார்க்கத்தை மேற்கொண்டொழுகும் மெய்யடியார் மீது மாத்திரந்தான் சித்தாந்த நூற்பயிற்சியில்லாதார் பலர் ஆசங்கிப்பர். சிறுத்தொண்ட நாயனர் தமது சிறுவனை அறுத்துக் கறிசமைத்தமையும், சண்டேசுர நாயனர் பாதகமென்றும் பழியென்றும் பாராது திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தை எற்றினமை கொண்டு பிராமணனாகிய தமதுபிதாவினது பாதங்களைச் சேதித்தமையும், கண்ணப்பநாயனர் காளத்தியப்பருக்கு இறைச்சியைநிவேதித்து வாய்நீருமிழ்ந்து செருப்புக்காலா லுதைத்தமையும், கல்லினுங் கமரினும்வாளினும் சாணைக்கல்லினும் சூதாடுகருவிப் பலகையினும், திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அரிவாட்டாயர் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் மூர்த்தியார் மூர்க்கர் என்றும் நாயன்மாரொவ்வொருவருந் தனித்தனியே ஒவ்வொரு செயற்கருஞ் செயல்களைச் செய்தமையுமாகிய இவை போன்ற பலசெயல்களை சித்தாந்த நூலுணர்ச்சியில்லா மந்தமதியினரால் குற்றமுடையனவென ஆசங்கிக்கப்படுவனவாம்.

சிறுத்தொண்டநாயனர் சிவனடியாரிடத்தே உறைத்தபத்தியினையுடையர். அவ்வடியார்கட்கன்ன மூட்டியன்றித் தாமுண்ணாப்பெருவிரதம் பூண்டுள்ளவர். தம்மை* உடைப்பொருளாகவுஞ் சிவனடியார்களை உடையராகவுந் தலைக்கொண்டு அங்ஙனமே வழுவாதொழுகும் பத்தியொன்றனையே தம்முயிரினுஞ் சிறந்ததாகப் பாதுகாத்தொழுகும் பேரறம் பூண்டுள்ளவர். சிவனடியார்களைச் சிவபெருமானாகவே உள்ளபடி பாவித்தொழுகுபவர். உடல்பொருளாவி மூன்றையுஞ் சிவபெருமானுக் கென்றே தானஞ்செய்துள்ளவர். தம்மைத்தானஞ் செய்தலாவது தாம் சிவனுக்குப் பரதந்திர ரென்றறிந்து அவரருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யாராகி நிற்றலேயாம். இங்ஙனமாதலால் அந்நாயனர், தமது பத்திக்கிரங்கித் தம்மை ஆட்கொண்டருளுமாறு சிவனடியார் வேடங்கொண் டெழுந்தருளி வந்த சிவபெருமானுக்கு உடைப்பொருளாகிய தமது குழந்தையை அறுத்துக் கறிசமைத்துக்

---

* "உடைப்பொருள் அடிமையும் உடைமையும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உயிர் வருக்கமெல்லாம் இறைவனுக்கு அடிமை எனவும், மாயை கன்மங்களும் அவற்றின்காரியங்களும் உடைமைஎனவும் உணர்ந்துகொள்க" என்றார் திராவிடமாபாடிய கர்த்தாவாகிய சிவஞான சுவாமிகள்.

கொடுத்தமையின் அதனால் வருஞ் சித்தாந்த வழுயாண்டைய தென்றொழிக. அங்ஙனங்கொடாது மறுத்தொழிதலே சித்தாந்தநெறிவழுவாமென்று கொள்க. நுணுகி ஆராயு மாராய்ச்சியினாலே அது நன்கு துணியப்படும்.

கண்ணப்பநாயனார், முன்னரீட்டிய மெல்வினையின் பயனாய்ப் பத்தியினாற் றம்மை யொப்பவர் வேறிலராய் வேட்டுமரபி லவதரித்த பேரன்பினை யுடையவர். எண்ணிறந்த சனனங்கடோறுஞ் செய்துள்ள புண்ணியங்களெல்லா மொருங்கேதிரண்டு சூக்குமமாயமைந்திருந்து, அன்புருவாகிய தூலமாகவிரிந்து பொருந்தப்பெற்றுள்ளவர். துவாபரயுகத்தின் கடைக்கூற்றிலே அருச்சுனனாக அவதரித்துப், பத்திக்குவரம்பாகிச், சிவபூசைபுரிந்து, வேட்டுவவடிவங்கொண்டு வெளிப்பட்டுவந்த சிவபெமானோடு மல்யுத்தம் புரிந்து, அப்பெருமானை வேடனென்றிகழ்ந்த காரணத்தால், இக்கலியுகத்து முற்கூற்றிலே வேட்டுவகுலத் தவதரித்தருளிப் பெரும்பேறடைந்த பெம்மானிவரேயாம். அக்காலத்துச் சிவபெருமான் தமது சுவவடிவைத் தரிசிப்பித்தருளிய மாத்திரத்தே சிவசொரூபமாகி முத்தியைவேண்ட, அநுபவிக்கவேண்டிய அற்பவினை இன்னுமொரு பிறவிக்கிருத்தலின் ஆண்டே முத்தியைத்தந்தருள்வே மென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அங்ஙனமே யவதரித்து முத்திபெற்றருளியவர் இந்நாயனாரென்க. சிறிதாவது பிரயாசமின்றிக் கல்விகற்பார் சிலர்க்குக், கடன்மடை திறந்தாற்போற் சகலகலைஞானங்களி னறிவுந்தானேவந் தேறுதலும், அற்பமுயற்சிசெய்வார் சிலர்க்குச் செல்வம் பெருகுதலும் உடம்பாட்டானும், அங்ஙனம் முயற்சிசெய்தும் வாராமை எதிர்மறையானுங் கண்கூடாகக் காணப்பட்டுக் கிடத்தலின், முற்றவ விசேடத்தால் ஞானமுதிக்கப் பெறுதல் நூதனமல்லவே. அதுபற்றியன்றே பிற்காலத்துச் சித்தாந்தபானுவாய் உதித்தருளிய நஞ்சிவஞான சுவாமிகளும் "ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலாயினார்க்குத் தவம் இன்றியும் ஞானம் நிகழ்ந்தவாறு என்னை என்னுங்கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழி எனஈண்டும் வலியுறுத்தார்" என உரை உரைத்தருளினர். அதுமட்டோ! கல்லாதவருமன்றோ அவரை விட்டகுறையினால் வந்தவதரித்தவரென விதந்து கூறுகிற்பர்.

கண்ணப்பநாயனாரது அன்பின்பெருமை "கண்ணப்ப னொப்பதோரன்பின்மை கண்டபின் னென்னப்ப னொப்பிலென்னையு மாட்கொ

ண்டருளி - வண்ணப்பணித்தென்னை வாவென்றவான்கருணைச் - சுண்ணப்பொன்னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ" என்று பெருந்துறை புகுந்து பேரின்பவெள்ள மூழ்கியே புத்தரை மூங்கையராக்கிய வாதவூரெங்கோன் வாய்மொழிந்தருளிய சிவவாசக மாகிய திருவாசகத்தினாலும், பின்னர் அவ்வருள் வாசகத்தையே சிறப்பித் தருளப்பெற்ற "கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற் - கண்ணப்ப னொப்பதோரன்பதனைக் - கண்ணப்பர் - தாமறிதல் காளத்தியாரறிதலல்லது மற் - றாரறியு மன்பன்றது" என்னுந்திருவாக்களிற்றப்படியார்த் திருவெண்பாவினாலுமறியத் தக்கதேயன்றிப், பிரபஞ்சத்தையே பொருளெனக்கொண்டு மயங்கி, அதனுனிடையுறு தழுந்திக்கொண்டு கடவுளிடத்து மடியாரிடத்து மன்புடையே மென்று வாய்ஞானமொன்றே பேசிக்கொண்டு திரியுநம்மவரா அதனை அளக்கவல்லவர்! இந்நாயனாரது ஏனையபெருமைகளும், சண்டேசுரநாயனார் தமது தந்தையின் தாள்களைச் சேதித்தமை குற்றமன்று என்பதும், பிறவும் பெரியபுராண சூசனவாயிலாக ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்களினாலே மிகவிரிவாக விளக்கப்பட்டிருத்தலின் நாமுமவற்றை விரித்தல் மிகையாமெனக் கருதியவற்றை விடுத்தனமென்க. இறைச்சி நிவேதனத்தாலெழுங் குற்றமொன்று மாத்திரம் இங்கே நிராகரிக்கப்படும்.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய ஏதுக்களினாலே, ஏனைய மெய்யடியாரொவ்வொருவரிடத்தும் உலகத்தவர்க்குக் குற்றம்போற் காணப்படுஞ் செய்கைகளெல்லாஞ் செயற்கருஞ் செயல்களேயா மென்றும், அவையனைத்துஞ் சித்தாந்த நூற்கருத்தோடு சிறிதும் முரணுறாதனவேயா மென்றுந் தெளிவுற விளக்கிக்காட்டி நிறுத்தப்படும். அவைகளெல்லாம் அவ்வவர் சரித்திரவாயிலாகத் தனித்தனி சூசனங்களாக வெளிப்படுத்தப்படும். ஈண்டேவிரித்தற் கிடனின்றாம். இவ்வடியார் சரித்திரங்களி னின்றெழும் ஆசங்கைகளுக் கெல்லாம் தொகையாக ஒருவாறு சமாதானங்கூறப்புகின், நாம் பிறாண்டு விளக்கியவாறுசாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென முத்திறப்படுஞ் சகல வர்க்கத்தவருள்ளே, ஆற்றலுமறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரையொழித்து ஒழிந்த இருவருள் வைநயிகராவார், ஞானிகளெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஓதி அதுவாயிலாக முத்திபெறவேண்டியவராதலினாலும், சாமுசித்தராவார், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகல

னைப்போல நூல்வழியானன்றித் தன்மை முன்னிலைகளால் இறைவனே முத்திசேர்த்துங் கடப்பாடு பூண்டுள்ளவராதலினாலும், பண்டைநற்றவத்தாற் றோன்றிப்பரமனைப் பத்திபண்ணுந் தொண்டராகிய இவரைஅவ்விறைவர்தாமே முன்னின்று நடத்துவாராதலினாலும், இவர் செயலெல்லாம் இவ்விறைவன் செயலாயே கொள்ளப்படுதலின் இவரிடத்தே குற்றம்யாண்டைய தெனக்கூறி விடுக்க, அது "இவனுலகிலிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார் பாலிசையு-மவனிவனாய் நின்றமுறையேகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங்குற்றஞ்-சிவனுமிவன் செய்தியெல்லாமென் செய்தியென்றுஞ் செய்ததெனக்கிவனுக்குச் செய்ததென்றும்-பவமகல வுடனாகி நின்று கொள்வன் பரிவாற்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே." என்னுஞ்சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தினாலும் பிறவற்றினாலு நன்றாகச் சாதித்து நிறுத்தப்படும்,

யாழ்ப்பாணம்
நல்லூர்.

இன்னும் வரும்,

சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.
உதயபானுபத்திராதிபர்.

ஐயவினா.

ஸ்ரீமாந். ஹர. சண்முக முதலியார் அவர்கட்கு.

ஐயா,

சித்தாந்தம் தொகுதி 3. பகுதி 6-ல் சிவஞானபோதம் தமிழ் என்னும் தலைப்பின் கீழ் "அந்தமாதி என்மனார் புலவர்என்னும் கூற்றைநோக்க, முதனூலில்லா திருந்தால் ரௌரவாகமம் கூறும் என்று சொல்லாது என்மனார்புலவர் என்பானேன்? இதனால் வடமொழிசம்பந்தமும் ரௌரவாகம சம்பந்தமும் இல்லையென்பதாயிற்று" எனப் பொறித்துள்ளீர்கள்.

1. முதனூலில்லாதிருந்தால் என்னும் கூற்றானே முதனூலுண்டென்பது தொனிக்கின்றது. அது எப்பாஷையிலுள்ளது? யாரால் செய்யப்பட்டது?

2. என்மனார்புலவர் என்றதனால் வடமொழி சம்பந்தமும் ரௌரவாகம சம்பந்தமும் இல்லையென்பதற்கு உதாரணம் யாது?

உதாரணமில்லாதஹேது முடிவுபெறின்மை என்னும் பிறழ்ச்சியுடைய ஏதுப்போலியாம், என்பதைச் சிந்தித்து விடைதருவீர்களாக.

இங்ஙனம்:

பொ. முத்தைய பிள்ளை,

சைவ சமயத்தைக்குறித்த ஒரு சம்பாஷணை.

(ஆன்மா உண்மை)

(முன்தொடர்பு; தொகுதி, 1; பகுதி 12.)

சொல்கிறேன். நமது 'தாட்ஸ்', 'பீலிங்க்ஸ்', 'ஏக்ஷன்ஸ்' (அறிவு, விருப்பு, தொழில்) என்பவைகளை நீக்கிவிட்டால் 'நான்' என்பது கிடையாது ஆனால் இவைகள்எல்லாம் நமதுமூளையின் சாம்பல் வர்ண முள்ள ஒருபாகத்தினால் உண்டாக்கப்படுகின்றன. மூளை ('உம்காஸ்') (காரணமும்) நான்அல்லது ஆத்மா என்பது எபெக்ட்உம் காரியமும் யுள்ளன.

சிவஞானம்:—அப்படியா!

உலகம்:—அதற்கென்ன டௌட் (ஐயம்)? ஒரு சிறு குழந்தை யை நோக்குவோம்; அதன் மூளைரொம்ப அன்டெவெலப்டாய் (வளராமல்)இருக்கிறது. அதற்குச்சரியாகவே அதன்அறிவும் சுருங்கிஇருக் கிறது. அக்குழந்தை பாலப்பருவந்தாண்டி முழுமனிதப் பருவத்தை அடையும்போது அதன் ப்ரெயினும் (மூளையும்) நாளுக்கு நாள் ஸை ஜினும் (பருமனிலும்) இண்டெர்னல் ஸ்ட்ரக்சரிலும் (உள் அமைப்பு களிலும்) வளர்ந்து கொண்டே வந்து உயர்ந்த கண்டிஷனை (நிலைமை யை அடைகிறது பிறகு ஓல்ட்ஏஜ் (கிழப்பருவம்) முதிரமுதிர (மூளை யின் வலுவும் குறைந்து கொண்டே போகிறது. ஸைமல் டேனிய ஸாய் (அதோடுகூடவே) தாட்பருவம் (அறிவின் ஆற்றலும்) குறைந் துகொண்டே வருகிறது. இதனால் ப்ரெயின் தாட்டுக்குக்குக் காஸ் என்று ஏன் கன்க்ளுட் பண்ண (முடிபுகட்டக்) கூடாது. பர்தராய் (இன்னும்)

சுந்தரம்:—நண்பரே! தங்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம். குறுக்கே பேசுவதற்காக என்னைக்கோபித்து வெறுக்கக்கூடாது, தாங்கள் தமி ழில் இப்போது பேசிவருகிறீர்கள், கல் கொண்டு அடிப்பதுபோல் அடிக்கடி ஆங்கில சொற்களைப்புகுத்திச் செவியைப் புண்படுத்துவது எதற்கோ? இந்தக்கொடிய பழக்கம் இக்காலத்தில் ஆங்கில வாஸனை

சிறிதறிந்தவர்களிடமெல்லாங் காணப்படுகிறது இப்பித்து என்னை யும் இன்றுவரையில் பிடித்திருந்தது. சிவஞானத்தின் தொடர்பு கிடைத்த அளவில் அம்மயக்கங்குறைய ஆரம்பித்தது, சற்று உற்று நோக்குவார்க்கு இச்செய்கைமிகவும் அருவருக்கத் தக்கதாய்த்தோன் றுமென்று அறிந்தேன். தாங்கள் சொல்லிவரும் பொருளில் மனம் அழிந்திநிற்றலை இடைப்புகுத்திய ஆங்கில பாடையேற்றம் தடுத்துக் கொண்டேவந்தது, ஆதலால் தான் இவ்விண்ணப்பஞ்செய்து கொள் ளத்துணிந்தேன், மன்னிக்கவேண்டும், இக்குற்றத்தை அகற்றுதல் தங்களுக்கு எளிதில் கூடும் என்று கண்டுகொண்டேன், இனித்தயை கூர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட பெரிய விஷயத்தைப்பற்றி மேலும் விரித் துரைக்கக் கோருகிறேன்.

(சிவஞானம்:—புன்னகையோடிருந்தார்.)

உலகம்:—வெரி வெல்...உம்...ரொம்பசரி, நீர்சோன்னது உண் மைதான். அதன்படி நடக்க முயல்கிறேன். என்ன பேசிக்கொண் டிருந்தது? ஆம், மூளையின் வளர்ச்சி தேய்வுகளும் அறிவின் வளர் ச்சிதேய்வுகளும் ஒத்து இயங்குகின்றன என்பதைக்கண்டோம். இன் னும் சொல்லுகிறேன்: நல்ல நிலைமையிலிருக்கும் ஒரு மனிதன்கூட கள் சாராயம் இவைபோன்றவைகளைக் குடித்தானாயினும், 'க்ளோர பாரம்' என்னும் பெயரிய மூர்ச்சிக்கு மருந்தை மோந்தானாயினும் சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் தன்னறிவைத் தான் இழந்து விடுகின் றான். இதெப்படி நிகழ்கிற தென்றால் முற்குறித்த பொருள்கள் உட லிற் சென்றவுடன் ரத்தம் கெட்டு விடுகின்றது. இது மூளையிற்சேர்ந் ததும் மூளை கெட அறிவும் மங்குகின்றது பொதுவில் நோயில் பிடி க்கப்பட்டிருக்கும் போதெல்லாம், மனது நன்றாயிருப்பதில்லை. இது வுமன்றி மூளையில் ஏதாவது ஒரு குறித்த பாகத்தைச் சிதைத்து விட்டால் ஒருசார் தொழில்கள் நடைபெறாமல் நின்று போகின்றன, உதாரணமாகக் குடுமி படும் இடத்திற்குக் கீழுள்ள மூளைப்பாகத்தை மாத்திரம் நீக்கிவிடுவோமாயின் கண்ணும் கண்ணின் நரம்புகளும் கேடுபடாதிருந்தாலும் பொருள்கள் நமக்குத் தோன்றா. நெற்றிக்கு மேலிருக்கும் மூளையின் முன்பாகத்திற்கும் பழுது நேரிடுமாயின், ஞாபகசக்தி குன்றிப்போம்; பொருள்களை ஒன்றோடொன்று ஒப்பி ட்டுப் பார்க்க ஏலாது; பல விஷயங்களை ஒருங்கு சேர்த்து நினைக்கும்

ஆற்றலும் அடியோடழியும். இவையெல்லாம் மேல் நாட்டு மூதறிவாளர் நேராகவே கண்டு பிடித்த உண்மைகள்; இன்றும் இவைகளை ருஜுப்படுத்தக் கூடும். இதுவரையில் சொல்லிவந்ததினால் மூளையில்லாவிடத்து, அறிவு இச்சை முதலியன இல்லை என்பது வெளியாகவில்லையா? ஆகவே மூளை மரணத்தின்பின் அழிந்துபோன பிறகு அறிவு முதலியனவும் உடன் அழிந்து போகின்றவைதானே? ஆதலால் என்றும் அழியாத ஆன்மா என்றும் ஒருபொருள் தேகத்திற்கு வேறாய் இருக்கிறதென்னும் கொள்கை பிசகு என்றே நினைக்கின்றேன்.

சுந்தரம்:—தாங்கள் எடுத்துக்காட்டிய உண்மைகள் மறுக்க முடியாதனவாய்த் தோன்றுகின்றன; தாங்கள் பேசிய நடையும் இனிமையுடைய தாய்ப்புலப்பட்டது. நித்தியமான ஆன்மா ஒன்று உண்டென்று எவ்வாறு மெய்ப்படுத்துவதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. (சிவஞானத்தை நோக்கி) இதுபற்றித் தாங்கள் எனக்கு அறிவுறுத்துவது என்ன என்று அறிந்துகொள்ள ஆவலுடையேன்.

உலகம்:—என்னுடைய எண்ணமும் அதுவே வேடிக்கையாகச் சிறிது நேரம் கழித்து விட்டுப் போகு நோக்கத்தோடு வந்தவிடத்து முக்கியமான ஒரு பொருளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்ய நேர்ந்தது. நான் இதைப்பற்றி ஆலோசித்ததின் பயனாக ஹக்ஸ்லி, டிண்டால் ஹியூம், ஹக்கல் முதலியோர் கொள்கையே சரியென்று தீர்மானித்துள்ளேன். ஆயினும் நீர் புதிதாகச் சொல்லுவது ஏதாவதிருந்தால் அதையும் ஆராய்வதில் எனக்கு விருப்பமே.

சிவஞானம்:—நண்பர்களே! நானும் என்னை இன்னான் என்று நேர் அநுபவத்தில் முற்றுமாக இன்னுங் காணவில்லை. ஆயினும் நான் என்னப்படும் ஆத்மா என்றொரு பொருள் இவ்வுடலுக்கு வேறாக உண்டு என்பதை மாத்திரம் அறிவினளவாகவும் அனுபவ அளவாகவும் மெய்யெனக் காட்டல் கூடும் என்று நினைக்கிறேன், நாயுடு அவர்கள் வந்த முடிபுக்கு எந்தவிதமான ஆராய்ச்சி கருவியாயிருந்ததோ அதே தன்மையான ஆராய்ச்சியை நாமுங் கைக்கொண்டு இன்னும் சோதிப்போம், முதலாவது அவர், மூளைக்கும் அறிவிற்கும் உள்ள நெருக்கமான தொடர்பைப்பற்றி எடுத்துகாட்டியவையாவும் உண்மைகளே என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவ்வுண்மைகளின்றும்

இவர் பெற்ற முடிபு அவ்வளவு சரியானதென்று என்பது மாத்திரம் சந்தேகம், ஒரு ஆராய்ச்சிசெய்யப் புகுங்கால் அதற்கு இயைபுடைய எல்லா உண்மைகளையும் நன்கு துருவிவிசாரிக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சிதொடங்கு முன்னமே, ஒரு கொள்கையில் நமக்குப் பற்றுக இருந்தால், அதனை மெய்யென்று நாட்டற்கு உதவியாயுள்ள உண்மைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டுவதும், அதற்கு இழிவுதேடக் கூடிய உண்மைகளை அறிந்தோ அறியாமலோ ஆராயாது வாளா விடுத்தொழிதலும் மனித இயற்கை. லார்ட் பேகன் தாமெழுதிய 'நோவம் ஆர்கேனம்' என்னும் நூலில் சொல்லியுள்ள ஒரு சிறு கதை இப்போது நினைவிற்கு வருகின்றது அதாவது : ஒருவன் ஒரு கோயிலில் தொங்கவிட்டிருந்த பல மனிதர்களின் படங்களை மற்றொருவனுக்குக் காட்டி 'இதோ பாரும், இவையாவும், தாங்கள் செய்யப் புகும் கப்பல் யாத்திரையால் தம்முயிர்க்கழிவு நேரிடாது போயின், இத்தெய்வத்திற்குத் தக்க காணிக்கைகள் செலுத்துவதாக வணங்கிக் கட்டுரைத்துச் சென்று, பிறகு கடலில் கலமுடைந்தும் தாம் தப்பிப் பிழைத்தமையால் இங்குவந்து சொல்லிய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றியவர்களது படங்களையாம், இனியேனும் நீர் தேவதைகள் நம்மனோரைக் காப்பாற்றும் அருளும் ஆற்றலும் உடையவர்களென்பதை ஒத்துக்கொள்வீரல்லவா?' என்று கேட்டான். 'ஆனால் பிரார்த்தனை செய்திருந்தும் மாண்டொழிந்தோர் படங்கள் எங்கிருக்கின்றன' என்னும் பதிற் கேள்வி பிறந்தது—என்பதாம்.

இக்கதையிற் காட்டப்பட்டுள்ள குற்றமே நமது நண்பர் செய்த விசாரணையிலும் பொதிந்துள்ளது. அதில், மூளையின் பெருக்க சுருக்கங்களுக்கும் சுகநிலை அசுக நிலைகளுக்கும் தக்கவாறு, அறிவும் உயர்வையோ தாழ்நிலையையோ அடைகின்றது என்று நிலைநாட்டுதற்கு வேண்டிய உண்மைகள் மாத்திரமே காட்டப்பட்டன. இக்கூற்றை வெட்டிச் சாய்க்கும் படியான வேறொரு சார் உண்மைகளும் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளனவே அவைகட்கு என்ன செய்வது? மூளையானது வலுவொடுங்கிக் கெட்டுக் கிடக்கும் நிலைமையில் அறிவு முறுகிவளர்ந்து தோன்றுகிறது என்று ஒருவர் நாம் ஒத்துக் கொள்ளும்படி காட்டுவாரானல் அப்போது எம் முடிபைக்கொள்வது? இம் மட்டுமா! உடலின் தொடர்பை விலக்க விலக்க நம்மறிவு விரிவுடையதாகின்றது, நமது ஆன்ம சக்திபெருகித் தோன்றுகின்றது என்றும் கொள்ளற்குப்போதிய சான்றுகள் உள்ளன.

உலகம், சுந்தரம்:—அப்படியா! ஆனால்தயைசெய்து அவைகளைக் காட்டவேண்டும்.

சிவஞானம்:—நல்லது. இப்போது நான் சொல்லப்போவதெல்லாம் கூட அறிவிற்சிறந்த ஐரோப்பிய நன்மக்களாலேயே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட உண்மைகள். சில வருஷங்களாக அவர்கள் பிறர் மனம் மொழிகளைத் தம்வயப்படுத்தல், பேய்களினுண்மை, யோக நித்திரை, யானதக்காட்சி முதலிய அரிய அனுபவங்களை நுனித்தாராய்ந்து வருகின்றனர். அதில் மிக எளிதாகயாவரும் சோதித்தறியக்கூடிய ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி மாத்திரம் நாம்இப்போது தெரிந்துகொண்டால் போதும். சித்ததிடம் அல்லது மனதைக்குவிக்கும் ஆற்றல் கைவரப்பெற்றுள்ளோர், மாந்தர்களைத் தம்கட்டளைப்படி நடக்கச்செய்யும் வன்மை பெற்றுள்ளாரென்பதைப் பல இடங்களிற்காணலாம். இதை hypnotic power என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள், ஒருவன் இச்சித்தி யடைந்தவனது மனவன்மைக்குக் கீழ்ப்பட்டு மந்திர நித்திரையில் அடங்கிக் கிடக்கையில் அவனது உடம்பின் முக்கிய கருவிகள் அமைந்துள்ள நிலைமையை அற்புதமான யந்திரங்களின் துணைகொண்டு ஐரோப்பிய பண்டிதரில் சிலர் ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். பார்த்ததில் இருதயம் (heart) அசுத்தரத்தத்தைச் சுத்தஞ்செய்யும்படி காற்றுப்பைக்கு அனுப்பும் தொழிலையும், சுத்த ரத்தத்தை உடம்பு முழுவதும் பரப்பும் தொழிலையும் முன்போற் செய்யாது வாளாகிடக்கின்றதென்பதும், மூச்சு வாங்குதல் விடுதல் என்னும் இரண்டு செயல்களையும் காற்றுப்பை (lungs) ஏறக்குறைய முற்றுமே மறந்திருக்கிறதென்பதும் திண்ணமாய்ப் புலப்பட்டன. நாம் கவனிக்கவேண்டுவதென்னவென்றால், இதயமும் காற்றுப்பையும் இவ்வண்ணஞ் செயல் மறந்திருக்குமாயின் உடம்பு முழுவதும் கெட்ட ரத்தமேதங்கிநிற்கும். அவ்வாறே மூளையிலும். எனவே மூளை தன்வலிகுன்றி இறந்துபட்டதெனச் சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்குவந்துவிடும். இனி பித்தநீர்க்குப் பிறப்பிடம் ஈரல் ஆதல்போல அறிவிற்குப்பிறப்பிடம் மூளையாயின் இந்நிலையில் அறிவு அடியோடு மறைந்தாவது அல்லது மிகவும் மங்கியாவது போகவேண்டும். ஆனால் நிகழ்வதோ மிக வியக்கத்தக்கது. இந்நித்திரையிலுள்ளோன் தனது குழந்தைப்பருவத்தில் தனக்குநேர்ந்த சிறு சிறு சம்பவங்களையும் கேட்டமாத்திரத்தில் சொல்லுகின்றான். அவனுக்குத் தெரியாத ஒருமொழி

யிலுள்ள வாக்கியங்களை விரைந்து ஒருமுறை படித்துப் பிறகு அவனைத் திரும்பசொல்லும்படி கேட்டால் உடனே தடையின்றி அவ்வாறு செய்கின்றான். இவ்வற்புத ஞாபக சக்தியானது அந்நித்திரையினின்றும் எழுப்பப்பட்டவுடன் மறைந்துபோகின்றது; மீட்டும் அதிற் புகுத்தினால் இன்னொருமுறை தோன்றுகின்றது. அன்றியும் இயற்கையில் மிக மந்த புத்தியுடையவன் இவ்வரிதுயிலிற் புகுந்த பிறகு ஆழ்ந்த நுண்ணறிவோடு பெரிய விஷயங்களை ஆராயும் திறமை பெறுகின்றான். இம்மட்டுமோ அவனது ஐம்புலன்களையும் முற்குறித்த மனோவல்லமை யுடையோன் தான் விரும்பியபடி ஆட்டுவித்தல்கூடும். பயித்தியக் காரர்களிற் சிலர் இவ்வரிதுயிலிற் செலுத்தப்பட்ட பின்னர் நல்லறிவுடையவர்களாக விளங்குகின்றார்கள், அத்துயில் கலைந்ததும் முன்னிலைமையே அடைகிறார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சிகளினால் நாம் என்ன உண்மை கைவரப்பெறலாம்? நமது மூளை வலுக்குறைந்திருக்கையில் நம்மறிவு விரிந்தோங்குகின்றது என்று புலப்படவில்லையா? நம் இயற்கையான நனவு நிலையில் மூளையின் வழியாய் வெளியாகும் அறிவுப் பகுதியைவிட ஆழ்ந்தகன்ற பெரும்பகுதி யொன்று மறைந்து நிற்கின்றது. அது முற்குறித்தவை போன்ற சிற்சில அவஸரங்களில் மூளையின் உதவியன்றியே வெளியாகின்றது, எனவே மனிதஅறிவை மூளையானது நன்றாய் விளங்க வொட்டாது கட்டுப்படுத்தி மறைகிறதே யன்றி அதனை பிறப்பிக்கவில்லை என்றும் முடிவுக்கன்றோ வந்து விட்டோம்! அதாவது மூளை அறிவைத் தோற்றுவிக்கிற தென்பது பொய்யாக, அறிவு தன்னொரு கூறை மூளைவாயிலாய் வெளிப்படுத்துகிற தென்பதே மெய்யாயிற்று. நனவில் வெளிப்படாத அறிவுப்பகுதிக்கு மையர்ஸ் பண்டிதர் சமுத்திரத்திலுலவும் பனிமலையில் நீர் மட்டத்திற்குக் கீழ் மறைந்து நிற்கும் பெரும்பகுதியை உவமித்தார். இவ்வுண்மை ஐரோப்பிய அறிஞர்களிற் பலரால் நன்கு நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது.

இனிக் கனவுகளினியல்பையும் ஆராய்ந்தபோது இயற்கை நனவு நிலையில் அனுபவிப்பதாயின் ஆறுமாதத்திற்குக் குறையாத காலம்வேண்டுமென்று மதிப்பிடக்கூடிய மன நிகழ்ச்சிகள் கனவில் அரை நொடியில் அனுபவிக்கப்படுகின்றன என்று தெரியவருகின்றது. இந்நிகழ்ச்சிகள் நாம் நனவிற்குத்திரும்பிய போது நினைவிற்குக் கொண்-

டுவரக்கூடும் ஆதலாலும் அவைகளைப் பொய்யென்றொதுக்க இயலாது. இதனால் நாம் பெறக்கூடிய முடிவு என்ன வெனில் கனவில் நம்மறிவு மூளையினும் வேறாய் அதனினும் மிகச்சூக்குமமாயுள்ள ஒன்றின் வாயிலாய்த்தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதாம்.

இவ்விசாரணையாகிய ஏணியில் இன்னுமொருபடி ஏறுவோம்; நம்மறிவு, மூளையே இல்லாவிடத்து, அதாவது உடல் அழிந்தபின்பு உடனழிந்துபோகுமோ அல்லது நிலைபெற்றிருக்குமோ என்பதை ஆராய்வோம். இங்கும் சுருதிப் பிரமாணத்தை நாடாமல் காட்சியளவையையே கொண்டு பார்ப்போம். 1882ம்–ஆண்டில் இங்கிலாந்தில் 'ஸைகிகல் ரீஸர்ச்ஸொஸைட்டி' என்னும் பேரோடு மையர்ஸ், ரோமேனீஸ், பாரெட் முதலிய சில மூதறிஞர்கள் ஒரு சபை ஏற்படுத்தினார்கள். அதன்நோக்கம் நாம் இப்போது பேசிவரும் விஷயங்களின் உண்மையை ஆராய்வதுதான். அச்சபை இன்றுவரையில் நிலவிநின்று ஆஸ்திக உலகுக்குப்பேருதவி செய்து வருகின்றது. அதன் அங்கத்தவர்களாயுள்ளோர் இயங்கியற்பொருள்களையும் மிகநுண்ணிய அறிவோடும் யந்திரத்துணையோடு மாராய்ந்துபோதிய சான்றின்றி எதையும் நம்புதல் கூடாதென்னும் கொள்கையிற் றலைநின்று பல அரிய உண்மைகளைக் கண்டுரைத்தமையால், அறிவுடை உலகத்தால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவிற்பன்னர்கள். அவர்களிற் பலர் இச்சபையிற்சேர்ந்த பின்னுங் கூடச் சிலகாலம் வரையில் அறிவு அல்லது ஆன்மா என்னுமொன்று உடலழிந்த பிறகும் உண்டென்று நம்ப அவர்கட்குப்போதிய சான்று கிடைக்காமையால் தாங்கள் ஆன்மா என்னும் நித்தியபொருளினிருப்பை ஒத்துக்கொள்ள முடியாதென்று சொன்னவர்கள் தாம். இப்படிப்பட்ட அறிவாளிகள் செய்த பரிசோதனைகளெல்லாம் அவ்வப்போது அச்சபையார் வெளியிட்டபத்திரிகைகளில் விளங்க எழுதப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாமே ?

உலகம்:—பார்த்த தில்லை.

சிவஞானம்:—அவைகளையெல்லாம் படிக்க ஒய்வில்லாவிடினும் மையர்ஸ் என்பவர் இயற்றிய 'Human Personality and its Survival after Bodily Death' அரிய நூலை வாசிக்கவேண்டுகிறேன் அதுவும் இப்போதியலாதானல் பார்ரெட் துரையவர்கள் செ

வ்த 'Psychical Research' என்னும் சிறிய நூலை யாவது வாசித்தால் சாலும், அவைகளிலுள்ள பெரிய கருத்துக்களையெல்லாம் இப்போதெடுத்துச்சொல்ல இயலாதாகையால் அவைகள் காட்டும் முடிவைமாத்திரம் குறிக்கின்றேன். அது ஆக்கையழிந்த பின்னும் அறிவழிவதில்லை என்பதே, இக்கொள்கை மெய்யாயிருக்க முடியாதென்னுங்கருத்தோடு விசாரணையைத் தொடங்கி வேண்டிய அளவு சாக்ஷியிருந்தாலல்லது உள்ளதெனக் கொள்ளலாகாதென்பதை உயிர்க்குறுதிபயக்கும் மந்திரம்போல் கொண்டு அதன்வழி நின்ற நுட்ப மதியாளரே இது உண்மைதான் என்று பின் ஒத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நியாயங்களை விளங்க விரித்துள்ளார்கள். தூரதேசத்திநிகழ்பவற்றை நாம் வழங்கும் எவ்விதமான கருவியின் துணையுமின்றி இங்கிருந்தே அறிந்து கொள்ளலும், பிறர் மனதிலுள்ள எண்ணங்களைத் தாமாகவே கண்டுரைத்தலும், இறந்து போனவர்கள் இவ்வுடலிலுள்ளோர்க்குத் தம்கருத்தை வெளியிடுதலும், பேய்பிடித்தலும், சிலஇடங்களில் அலகை முதலியன குடியிருந்து பயமுறுத்தலும் இன்னுமிவைபோன்ற பல அபூர்வச்செயல்களும் அடியோடு அசம்பாவிதமென்று தள்ளிவிடக்கூடாத மெய்ப்பொருள்களே என்று கொள்ளற்குப் பலகாரணங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிலகீழ்மக்கள் தமதறிவினூற்றலைத் தந்நலங்கருதிப் புரட்டுவழிகளிற் பயன்படுத்துவது மெய்யேயாயினும், முன்குறித்த நிகழ்ச்சிகள் உள்ளனவே என்பதில் சற்றும் ஐயமில்லை.

உலகம்:—இந்தச்சபையைப்பற்றி எனக்குச்சிறிது கேள்விமாத்திரம் உண்டு. ஆனால் அதன் செயல்களைப்பற்றி எனக்கு நன்மதிப்பிருந்ததில்லை. இவ்விசாரணைசெய்வோர் பலவழிகளில் ஏமாந்துபோகக்கூடுமென்பது வெளிப்படை.

சிவஞானம்:—மெய்தான் மேதாவியாய க்ரூக்ஸ், சந்தேகாவதாரமாயிருந்த மையர்ஸ், நுண்ணறிவிற் குறைவிடமாகிய ஸிட்ஜ்விக், பரந்த அறிவினராகிய லாட்ஜ் முதலியோரெல்லாம் நீர் குறிக்கும் ஆபத்துகளை முன்னமே உணர்ந்து தாங்கள் மயங்கிப்போகாதிருக்கும் வழிகளைக் கற்பித்துக்கொண்டு பிறகுதான் முடிவு சொல்ல ஆரம்பித்தனர் தயை செய்து அவர்கள் சொல்லியவற்றை வாசியும்.

உலகம்:—அப்படிச்செய்யாதிருந்தது பிசகுதான். இனி நான் விரைவில் அவ்வாறே செய்கின்றேன்.

சிவஞானம்:—சந்தோஷம். ஹீயூம் இவ்விஷயமாகச் செய்த ஆராய்ச்சியைக் குறித்தீர்கள். அதையும் சிறிதுகவனிப்போம். சுருக்கிக்கூறில் அவர்சொன்னதாவது 'எனதுமனதில் ஒன்றன்பின் ஒன்ருகத் தோன்றும் பல்வகைப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளேயும் நிலேகளேயும் தனித்தனித் துருவி யாராய்ந்து பார்த்தேன். அவைகளுக்கு வேருக ஒரு அறிவுடைய பொருள் இருக்கக்கண்டிலேன். இனி மனித உடலத்திற் உள்ளும் புறம்பும் அணுவளவிடமும் விடாது தேடிப்பார்க்கினும் ஆன்மப் பொருளேக்கண்டேனில்லே. ஆதலால் ஆன்மா என்பது இல்பொருளே' என்னும் சூனிய வாதமே. இப்போலி நியாயங்களே அறிவாளிகள் முன்னமே கண்டு நன்கு கண்டித்துள்ளார்கள். அதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லே. மனநிகழ்ச்சிகளுக்கும், நிலக்கட்டும் வேருய் அவைகளே யெல்லாம் ஒன்று படச் சேர்த்துப் பிடிக்கும் அறிவுப் பொருள் ஒன்று உளதென்று கொண்டாலன்றி ஞாபகசக்தியுண்மை, தன்னறிவு இச்சைசெயல்களேத் தானேசாக்ஷியாக நின்று காணும் அனுபவம்என்னு மிவைபோன்ற பலநிகழ்ச்சிகளுண்மைக்கு வழி ஏற்படாது. அன்றியும் ஹீயூம் துரைதன்மனதைச் துருவிப் பார்த்ததாகச் சொல்லுகிருரே அப்படி பார்த்ததெது அதுவுமனதில் தோன்றும் பல்வகை நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்ருயிருக்க முடியாதே! இவர் கூற்று அவிவேகபரிபூரண குருவும் அவர்சீடர்களும் ஆறுதாண்டியிருக்கும்சமயத்தில் அதைத்தாண்டி கரைஏறினபின் எண்ணினவன்தனனே விட்டு எண்ணிப்பார்க்கையில் தம்மில் ஒருவனை அது விழுங்கிவிட்டதென்று மனமறுகிய கதையையும் என்தாய் மலடிஎன்றவனது அறிவு நுட்பத்தையும் நினைப்பூட்டுகின்றது. இனி உடலெங்குந்தேடியும் கண்டிலேனென்பது ஊரெங்குந்தேடியும் ஆகாயம் ether புலனுகவில்லே என்றுமுறையிட்டதை ஒக்கும்.

கடைசியாக இன்னுமொரு விஷயத்தைச் சுருக்கிசொல்ல எண்ணம். ஆன்மா தேகத்திற்கு வேருக உண்டென்பதை நாம் முயற்சி செய்தால் நம்மனுபவத்திலேயே கண்டு கொள்ளல் கூடும். இவ்வுடலத்தினின்றும் சிறிது நேரம் நாம் வெளியேறி யிருந்து சுற்றிலும் நடப்பவர்களேக் காணல் அசாத்தியமல்ல. அப்படிக்கண்டார் முன்னும் பலர் இருந்தார்கள். இன்னும் சிலராவது உள்ளார்கள். இவ்வனுபவம் நம்நாட்டு ஞானிகட்குக் கைவந்ததுபோல் பிறதேசத்தார்க்கு

அவ்வளவு பெரும்பான்மையாகச் சாத்தியப்பட்டதில்லை. நீரும் நானும் அவ்வுண்மையை அநுபவ வழியாய் அறிய வேண்டுமாயின் செய்யவேண்டுவதெல்லாம் என்னெனில் நமது ஐம்புலன்களையும் அடக்கிப்பிறகு நம் மனக்குரங்கையும் அமைதியோடு குவிந்திருக்கப் பண்ணுவதேயாம். இவ்வாறு மனம் அடங்கியதும் ஆத்மதர்சனம் கிடைக்கும். உடனே விறகிற்றீயினற்போல் மறைந்து நிற்கும் மாமணிச்சோதியின் காட்சியும்சித்திக்கும். 'திரையற்றநீர்போல் சிந்தைதெளிவார்க்குப், புரையற்றிருந்தான் புரிசடையோனே' என்று திருமூலர் என்னும் மகாஞானி உபதேசித்ததும் இவ்வுண்மையையே. இதுவரையில் பேசினதெல்லாம் ஆன்மா ஒன்று உண்டு அது தேகமுமல்ல, புலன்களுமல்ல, மனமுமல்ல; இவைகட்கெல்லாமுயர்ந்த சாதாரணநிலையில், இவைகளால்தான் ஒளி விளங்காதிருக்கும்படி கட்டுண்ணப்பட்டு நிற்பதாகிய ஒரு அரும்பொருள் என்பதை வற்புறுத்தும் பொருட்டே. இனி இத்தகைய ஆன்மப் பொருளின் முழு இலக்கணந்தான் என்னவென்பது பின்னாராயத்தக்கதோர் விஷயம். இம்மட்டில் உண்மை தெளிந்தாலல்லது மேற்செல்வதில் பயனில்லை. ஏதோ என் புன்மொழிகளால் இப்பெரிய பொருளைப்பற்றி விரைந்து சுருக்கிக்கூறினேன், வேறுவிதமாக கருதிப்பிரமாணத்தால் ஆன்ம இருப்பை நாட்டுதலும் கூடும் ஆயினும், இன்றெழுந்த விவாதத்திற்கு அவ்வழியாகச் சென்று பதில்தரல் அவ்வளவு சிறப்பாயிராதென்றுன்னி மேற்புலவிஞ்ஞானிகள் போக்கையே தழுவிக்கூறினேன், நான் சொன்னேனென்று நீங்கள் மெய்யென்றுவது முடிபு செய்யமாட்டீர்களென்று நம்புகிறேன். "எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதுணர்வு" ஆகலின் கேட்டதைச் சிந்தித்து ஆராய்ந்து சரியென்று எதுபடுகின்றதோ அதையே மெய்யெனக்கொள்ளலாம்.

சுந்தரம்:—(சிவஞானத்தைவணங்கி) தாங்கள் நீறுபூத்த நெருப்புப் போலிருக்கின்றீர், நமது நண்பர் ஆன்மா இல்லை என்பதற்குத் தமது நியாயங்களைக் காட்டியபோது இவைகளையும் மறுக்கமுடியுமோ என்று கலங்கினேன். இப்போது கடல் மடைதிறந்தாப்போல் தாங்கள் ஒன்றின்பின்னொன்றாக எதிர்த்துரைக்க முடியாவண்ணம் உண்மைகளை நிரம்பக்கோத்து ஆன்மா உண்டென்பதைத்

திடமாக காட்டினீர்கள். இவ்விஷயத்தில் இனி எனக்கு ஐயம் நிகழா தென்பது திண்ணம். இப்பேருபகாரத்திற்கு இறைவனே தங்கட்குக் கைம்மாறு செய்யவல்லவன்.

உலகம்:—நண்பரே! நான் ஏதோ ஸையன்ஸெல்லாம் படித்துக் கரைகண்டு விட்டதாகவும் 25-வருஷத்துக்குமுன் மேல்நாட்டில் பிறந்த நாஸ்திக உலகாயதக் குப்பைதான் அவர்களிப்போதும் போற்றும் செம்பொருள் என்பதாகவும், கொண்டு மயங்கிச் சற்றுச் செருக்குங் கொண்டிருந்தேன், தங்கள் கிருபையால் அம்மயக்கு குன்றிற்று; செருக்கழிந்தது. தாங்கள் குறித்த நூல்களை அவசியம் வாசிக்கின்றேன். அநேக நமஸ்காரம் தங்களுக்குச் செய்கிறேன்.

சிவஞானம்:—எல்லாம் பரமேச்சுரனது திருவருட்செயல் என் செயலால் ஆவதொன்றுமில்லை.

இதற்குள் நாம் பெருமாள் செட்டியார் வந்தனர்.

சிவஞானம்:—செட்டியாரவர்கள் நமஸ்காரம் வரவேண்டும்.

நாம்:—மணியாய்விட்டது. சுவாமியார் இந்நேரம் பிரசங்கம் தொடங்கி யிருப்பார்.

சிவஞானம்:—மெய்தான் நாங்களும் இதோ வருகிறோம் தயை செய்து ஐந்து நிமிஷம் இரும்.

சிவஞானமும் சுந்தரமும் செட்டியாரோடு பிரசங்கத்திற்குச் சென்றார்கள்.

(இன்னும் வரும்)

ச. சச்சிதாநந்தன்.

இருக்குவேதம்.

அஷ்டகம்-க-அத்தியாயம்-க-அனுவாகம்-க.

சூக்தம்-க-மண்டலம்-க.

(முதல் சூக்தத்திற்குத்தேவதை அக்கினி, ருஷி விஸ்வாமித்திரர் பிள்ளை மதுச்சந்தஸ், சந்தஸ் காயத்திரி.)

வர்க்கம்-க,

க. யக்கியத்திற்குப் புரோகிதனும், தேவனும், ஒதாவென்னும் ருத்துவிக்கும், இரத்தினங்களைத் தரிப்பிக்கிறவருமாகிய அக்கினியைத் துதிக்கிறேன்.

உ. அக்கினியானவர் பழைய ருஷிகளாலும் புதுமையானவர்களாலும் புகழத்தக்கவர். அவர் தேவர்களை இங்கே கொண்டுவரக்கடவது.

ந. அக்கினியினாலே நாள்தோறும் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறதாகவும், புகழ்பொருந்தியவும், வீரர்களோடு கூடியவுமாகிய திரவியத்தை (யஜமானன்) அடைகிறான்.

ச. ஓ அக்கினியே! நீர் இம்சையில்லாத எந்த யக்கியத்தை எல்லாதிக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிறீரோ அதுதான் தேவர்களிடத்துப் போகிறது.

ரு. ஒதாவும், ஞானமடைந்தவரும், சத்தியமானவரும், மிகவும் பலவிதமான புகழ்கூடியவருமாகிய அக்கினிக்கடவுளானவர் தேவர்களோடு வரக்கடவது.

வர்க்கம்-உ.

சு. ஓ அக்கினியே! (யஜமானனாகிய அவிசு) கொடுக்கிறவனுக்கு நீர் எந்தச் சுபத்தைப் பண்ணுகிறீரோ அது உமதே, ஏ அங்கிரசே! (இது) சத்தியம்.

எ. ஓ அக்கினியே! நாங்கள் நாள்தோறும் இரவும் பகலும் புத்தியினாலே வந்தனம் செய்துகொண்டு உம்மை நெருங்குகிறோம்.

அ. பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும், யாகங்களைக் காக்கிறவரும் சத்தியத்தைப் பிரகாசப் படுத்துகிறவருமாகிய (உம்முடைய) சொந்தவீட்டில் வளர்கின்ற (உம்மை நெருப்புகிறோம்,)

கூ. அப்பேர்ப்பட்ட அக்கினியே புத்திரனுக்குப் பிதாவைப் போல நமக்குச் சுலபராயிரும், நம்முடைய க்ஷேமத்துக்காக நம்மோடு கூடவிரும்.

சூக்தம்–உ.

(இதற்கு ருஷி மதுச்சந்தஸ், பா-காயத்திரி, இதில் அடங்கிய கூ-ருக்குகளில் மூன்றுக்குத் தேவதை வாயு, மூன்றுக்கு இந்திரனும் வாயுவும், மற்ற மூன்றுக்கு மித்திரனும் வருணனும்.)

வர்க்கம்–ந.

க. ஓ வாயுவே! பார்க்கத்தகுதியானவரே வாரும் இந்த சோமங்கள் * பிழிந்து ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் (உம்முடைய யாகத்தைக்குடியும்) நம்முடைய அழைத்தலைக்கேளும்.

உ. வாயுவே! யாகமறிந்தோரும் அபிஷூதமான †சோமத்தை உடையவருமாகிய ஸ்துதிப்போர் உம்மை உக்தங்களால் ஸ்துதிக்கிறார்கள்.

ந. வாயுவே! சோமத்தைமிகவும் தழுவுகின்றதும், அனேகரிடத்திற்குப் போகின்றதுமாகிய உம்முடைய வாக்கானது சோமபானத்தின் பொருட்டு (எஜமானனாகிய) கொடுக்கிறவரிடத்தில் செல்லுகின்றது.

ச. இந்திரவாயுக்களே! இவைகள் அபிஷூதங்களாயிருக்கின்றன. நீங்கள் (எங்களுக்குக்கொடுக்க) அன்னத்துடன் கிட்டவாருங்கள். நிச்சயமாகவே சோமங்கள் உங்களை இச்சிக்கின்றன.

ரு. வாயுவே! ஹவிசின் தொடர்ச்சியில் வசிக்கிறவர்களாகிய நீரும் இந்திரனும் அபஷூதங்களானவைகளை அறிகிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட நீங்கள் சீக்கிரமாய்க் கிட்டவாருங்கள்.

(தொடரும். த-போ.)

---

* சோமம் என்பது ஒருவிதமான கொடி. அதன்சாறு சாந்தகுணமும் புளிப்பானருசியும் உள்ளது. அதைப்புளிக்கவைத்துப் போதையுண்டு பண்ணும் குணம்வந்தபின்பு அதை யாகத்தில் உபயோகித்தல். †அபிஷூதமானது சோமத்தின்சாற்றைப் பிழியும் கிரியை.